

HUNYADI MÁTYÁS MUNKAKÖZÖSSÉGE

Ha nem születtem volna is magyarnak,
E néphez állanék ezennel én.

Mert elhasított mert a leelhasítottabb
Minden népek közt a föld kerékén.

6 SZ.

BIZALMAS! CSAK CSERKÉSZ KEZEKBE.

J E L E N T É S

1981, december

Az 1981. évi cserkésznaptár is zsufojt volt. Majd' minden héten volt valami, különösen a nyár és az ősz folyamán.

Mi öregcserkészek is igyekeztünk túlteljesíteni a normát:

Január 18.-án Zenedélután tartottunk. Amint azt akkor megjegyeztem, ez is bizonyítéka volt annak a teoriának, hogy valamikor valahol, valamire mindenkit fel lehet használni. Még Szücs Bélát is!

Február 22.-én került sor a második zenedélutánra. Szintén Szücs Béla tartotta az előadást, a fenti teoriát újból megerősítvén.

Az első előadás zeneszerzőkről, a második a hegedűről s hegedűversenyekről szólt. Mindkettő rövid, világos, érthető s élvezhető volt.

Nota bene, a második és harmadik előadás között mindössze egy hónap telt el. Az első és a második között 28 év. Ugyanis Béla első előadását - az akkori irodalmi körünk rendezésében, Ruzsa főtisztelendő ur jóvoltából, a református hallban tartotta József Attiláról, 1953-ban. Reméljük, következő előadására sem kell 28 évet várnunk.

Május 23.-án, Fillmoreban az akadályversenyen segítettünk néhányan. Ez az alkalom különösen kedves számunkra, mert ekkor találkoztunk az új esztendőben először New York, New Jersey, Pittsburg, Chicago, Buffalo, Cleveland, Montreal vezetőivel, cserkészeivel - kedves barátainkkal.

Junius 2.-án apák napján, "Ökörstést" rendeztünk Butty Feriék farmján. Ezúttal hamiltoni barátainkat is meghívtuk, így közel kilencvenen jöttünk össze. Gyönyörű környezetben, csodaszép meleg napos időben, családi hangulatu kirándulás volt. Hálás köszönet a Butty házaspárnak. Közkívánatra, ezt az apáknap "Ökörstést" 1982-ben is megrendezzük.

Julius 1.-én szomorú esemény rázta meg a magyar cserkész közösséget. Derbyben temettük Kővári Lajost. Hamiltonból is jónéhányan kísértük Úbul bit utolsó útjára. Vele, az emigrációs cserkész szövetség egyik régi vezetője s pótolhatatlan színpoltja tűnt el.

Augusztus 8.-án Fillmoreban segítettünk az Úbulvárat a kiscserkész tábor céljaira előkészíteni. Gyenge Zsiga, Kardos Géza és Németh Pista vett részt ebben a vállalkozásban.

A hamiltoni cserkészközösség legnagyobb vállalkozása az 1956-os szabadságharc huszonötödik évfordulójának megszervezése és lebonyolítása volt.

Ennek az akciónak előzményei a nyár elejére nyulnak vissza. Ugyanis az Ünnepek megrendezésére az ugynevezett Kulturbizottság tartott igényt. Megítélésünk szerint ez az alapszabálynélküli, nenválasztott elnökkel működő szervezet, sem összetételében, sem intenciójában nem volt alkalmas az ünnepek színvonalas megrendezésére.

Junius 14.-re gyűlést szerveztünk tehát, amelyre az általunk akkor ismert minden hamiltoni magyar egyház és egyesület vezetőjét meghívtuk. Ezen és a következő két gyűlésen, a heves s kemény viták után megalkult Nagytanácsból felhatalmazást kaptunk az Ünnepek megrendezésére. A viták hevességére jellemző az, hogy az augusztusi gyűlésen indítvány hangzott el, az előző gyűlés jegyzőkönyvének megsemmisítésére, azon az alapon, hogy "ne hagyjuk az utókorra ezt a szemetet". Tiltakozásom ellenére, ezt az indítványt, a gyűlésen számosan résztvevő Kulturbizottsági tagok, szavazati többséggel elfogadták.

A szóbanforgó jegyzőkönyv megsemmisítése azért volt fontos, mert abban fűként a Jankura házaspár ellen az utóbbi évek folyamán elhangzott vádakról s rágalomhadjáratról volt szó. Ezek a teljességgel alaptalan s rosszindulatu vádak, nyilvános helyen, vezetők szájából hangzottak el. S most, egyszerű -nyilvános- bocsánatkérés helyett, a diktatórikus eszközt használták az evidencia megsemmisítésére.

Mi, a gyűlésen résztvevő cserkésztsztek, a megsemmisített jegyzőkönyv reánk vonatkozó részét reprodukáltuk s aláírásainkkal hitelesítettük.

A harcizaj elmúltával munkába álltunk s a szokott alapos, pontos szervezés után a siker nem maradt el.

Hálával s tisztelettel vesszük le kalapunkat Hamilton s környéke magyarsága előtt: az 1956 novemberi tüntetés óta ilyen számban még soha nem jelentek meg egy nemzeti ünnepeken, mint ezen.

Az Ünnepek magyar nyelvű ismertetőjét s egy újságkivágást -emlékként kicsinyített másolatban mellékelem.

A sikerért majd' mindenki nekem gratulált, de amint mindenkivel közöltem, a gratuláció mindannyiunknak szól, hiszen a hamiltoni cserkészközösség minden tagja, teljes érbevetéssel vett részt a szervezésben és a lebonyolításban. Ezenkívül számos barátunk segített, kik örömmel, készségesen teljesítették kérésünket. A munkában közreműködők:

Németh István	Balogh Lajos	Gömbös László
Háy Márta	Kardos Gabriella	Karnay Tibor
Nyilasi Tibor	Désy-Nagy Lajos	Désy Nagy Lajosné
Magyaródy Rózsi	Petró Zoltán	Szamosvári Jenő
ifj. Tóth János	Magyaródy Szilvia	Lampertth Zoltán
Lampertth Zoltánné	Fülöp Gyula	ifj. Lampertth Zoltán
Kovács Ernő	Fülöp Gabriella	Dr. Szőke László
Dr. Baksa Csaba	Seregélyes Márton	Magyaródy Tamás
Jankura Ákos	Jankura Ákosné	Kazal László
Kardos Géza	Gyenge Zsigmond	Deme Lajos
Nagy Mátyas	Nagy Ferenc SJ	Fodor Károly
Hegedűs Ilona	Harasztli Endre	Spisák Ferenc
Bata Firoksa	Filó Gábor	Lőrincz Andrásné
Seregélyes Márton jr.	Tibay Marianna	

Külön köszönet jár Kardos Gézának, aki a Stelco sztrájk révén időmüllomos volt, kimagasló, fáradhatatlan munkájáért.

Angolnyelvű közönlaplóból is kiküldtünk közel negyven darabot az újságok, televízió, rádióállomások, könyvtár, városháza s a Mohawk főiskola munkatársainak, vezetőinek, tudósítóinak és kritikusaiknak, akik munkánkat segítették.

Mindössze két városatyának szeretnék szemérmeskedni: Jim MacDonald az egyik, Paul Drage a másik, akik a kákán is csomót keresvén, protokollra és frakciókra való fontoskodó hivatkozással tiltották el a Lukas zászló használatát. Majd megemlékezünk róluk a legközelebbi választás alkalmával.

Bill Powell polgármester viszont a legnagyobb jóindulattal teljesítette kéréseinket. Megérdemli támogatásunkat. John C. Munro miniszter is a kedvünkért repült vissza Nyugatkanadából. Beszéde szép és bátor volt. MacDonald és Drage tanulhatnának tőle egyet és mást. Nem szeretem a politikusokat dicsérni, de Munro ur segítségessége átlagon felüli.

November 14.-én New Brunswickban, 17.-én pedig Montrealban tartottam öregcserkész megbeszélést és előadást. Montrealban kellemes meglepetést keltett a rövid határidő -24 óra- ellenére, szép számmal, egyenruhában megjelent öregcserkészek lelkesedése. Találkozni fogunk velük a nyári építőtáborunkban Fillmoreban.

December 6.-án tartottuk batyuvacsoránkat. Ezalkalommal szeretettel üdvözöltük sorainkban a rangidős cserkésztestet Hamiltonban: Békési István pátert, aki először otthon, aztán a "biztonság kedvéért" emigrációban is végzett tisztitábort. Vendégül láttuk azokat is akik az október 23.-i ünnepek alkalmával segítettek s most időt tudtak szakítani erre a délutánra.

HIREK - TERVEK - GONDOLATOK

- ① November 1.-én hamiltonban körzeti tisztigyűlés volt, Bodnár Gábor, Bócsay Zoltán, Jámor Lajos és Pintér János részvételével. A torontói buffaloi és hamiltoni csapatok szép számmal vettek részt s az előadások, beszámolók után nívós hozzászólások hangzottak el. Hálás köszönet Békési páternek a vendéglátásért.
- ② Minden szépet, jót s boldogságot kívánunk Kazal Lászlónak és feleségének: Rézsikának, akik novemberben Szilágysomlyón kötöttek házasságot.
- ③ Január végén Torontóban öregcserkész batyuvacsora lesz. Jó volna, ha néhányan egyenruhánkban megjelennének. Részleteket még idejében megbeszéljük.
- ④ Március végén Hamiltonban tartjuk meg az első cserkész Regős Fesztivált. A szervezés munkája elkezdődött. Rövidesen megbeszélést tartunk ebben az ügyben.

- 5) Az Erdélyi Körnek segítettünk újabb, Erdély ügyével foglalkozó angolnyelvű könyvek, kanadai egyetemi könyvtárak címére való elküldésében. Eddig az Erdélyi Kör és a mi gyűjtésünkben kb. 324 db. könyv jutott el szerkesztőségi és egyetemi könyvtárakba, több mint 2,000 dollár értékben.
- 6) A szövetségi tagdíjat néhányan nem fizették be. Remélem csak feledekenységről van szó.
- 7) A Fillmoreban felépítendő hamiltoni öregcserkész kunyhó költségeinek fedezésére, a tervek s költségvetések véglegesítése után gyűjtünk. Májusi építőtáborunk idejére pontos tervekkel, méretre s alakra levágott darabokkal készülünk fel. Az építés így, egy hétvégén megoldható.
- 8) Munkaközösségünk tagjának lenni nem velünkzúletett jog, hanem megtiszteltetés. Mindannyian szellemi, fizikai és anyagi képességeinknek megfelelően, a Magyar Cserkész Szövetség törvényei, szabályai és az Öregcserkész Munkaterv szerint munkálkodunk nemzetünkért és a magyar cserkészért. Mindazokat tehát, akik többszöri hívásunkra sem vettek részt munkánkban, rendezvényeinken, vagy esetleg nyilvánosan, más érdekek védelmében megtámadtak minket, önként kilépetteknek tekintjük, s névsorunkból töröljük.

MEGBIZATÁSOK:

Szervező megbizottak:

Szt. István r.k. egyházközség: Lamberth Zoltán öcs.
Kálvin János ref. egyházközség: Kardos Géza cst.
Hamiltoni Magyar Klub: Szücs Béla
A fiatalok szervezői: Pelényi László st.
Pelényi Lászlóné Jutka öv.

VANNAK MÉG CSODÁK.

A készülő Öregcserkész könyv egyik fejezetéhez szükségem van a legfontosabb angolnyelvű, az elszakított területeken élő magyarság problémájával s általában Magyarországgal s a magyarság sorsával foglalkozó angol s más idegennyelvű könyvek jegyzékére.

Kutatásaim közben véletlenül rábukkantam - Harasztli Endre jóvoltából - egy olyan szerény, vasszorgalmu s csak ugyyszólván szakkörökben ismert magyarra, kinek munkásságáról nem hallunk, nem olvasunk sokat, holott jelentőségében majdnem páratlan szakkönyvet alkotott.

A könyv címe: History of Hungary and Hungarians
A Select Bibliography.
Vol. 1 395 oldal, 1972 ISBN 0-920984-04-05 ára: \$15.00
Vol. 2 963 " 1981 ISBN 0-920984-06-01 ára: \$30.00

Ez a két kötet /1358 oldal/ a teljesség igénye nélkül, rendszerbe foglalja minden olyan magyartárgyú könyv, cikk, értekezés címét és adatait, amelyek angolul, magyarul s még néhány idegen nyelven megjelentek s a University of Toronto, The Library of Congress, és a British Museum monográfiáiban illetve polcain s listáin található.

Ennek a két kötetnek ott kellene lenni minden egyetem központi könyvtárában. Majdnem reménytelen gondolat. A szerző mindössze néhány tucatot nyomtatott belőlük - anyagiak hiányában. Még ebből a kevésből is van néhány példány, bár nagyrészt ingyen osztogatta el. Cím:

University of Toronto Bookstores,
University Bookroom,
St. George Campus,
University of Toronto,
Toronto, Ont.
M5S 1A6

Nem vagyok hivatott e mű méltatására, így csak a szerzőről írok néhány sort:

Ez a honfitársunk nem a magyarokból él, hanem a magyarságért. Az anyagi siker leghalványabb reménye nélkül, évtizedes, teljes szabadidejét feláldozó munkát fektetett ebbe a műbe.

Szerényesége az abszurdig terjed. Beszélgetésünk során megemlítette, hogy egy másik bibliográfia is megjelent /Bakó-Fekete: Guide to Hungarian Studies/ s ha arról tudott volna, nem írta volna meg az övét, mert nincs szükség kettőre.

Ezek szerint még az erkölcsi siker és elismerés reménye sem csábította.

A szerző neve: TELEK JÓZSEF. Vegyük le kalapunkat előtte.

A FIATALOK ÜGYE:

Sok szó esett már a fiatalok eltűnésével kapcsolatban. Sok kinnal keservvel, sokszor már négy-öt éves korától kezdve valósággal felneveljük, fegyelemre, önálló gondolkozásra, magyar s cserkész tudományokra s vezetésre tanítjuk a gyereket, s aztán úgy tizennégy-tizenhat éves korban úgy eltűnik, mint szürke szamár a kőben. Vajh mi az oka? Abból bizony van kismillió. Vegyünk számba néhányat:

Iskola: Vigasztalódjunk. Sok kiváló cserkészvezető képtelen volt középiskolás vagy egyetemi éve alatt időt szakítani a cserkészetre. Mikor végeztek, előkerültek, ma mozdulni sem tudnánk nélkülük.

A kocsis: Néhány fiu alig bírja kivárni azt a pillanatot, amikor beülhet a kormány mögé. Ettől kezdve se iskola, se cserkészlet nem létezik számára. Hál' Istennek, ezt a típust soha nem látjuk többé.

Szex: Az emberiség e legnagyobb, legerősebb hajtóerejéről alig veszünk tudomást. Feltételezzük, hogy csupa aszkétával van dolgunk. Pedig nem mindenkiből lesz pap vagy apáca. Eredmény az, hogy a nálunk le és kitagadott szexuális élményt a magyar fiu tán egy olasz lánnyal, a magyar lány egy jóképű ukrán fiuval találja meg. Mindkettő örökre

elveszvé a magyarság s cserkészzet számára.
Persze butaság volna MADISZt vagy KISZt csinálni a cserkészzetből, de néha nem ártana a három majomra gondolván megjátszani a vakot, süketet és a némát.
Erről jut eszembe: Talán helyes volna gyerekes házaspárookra bízni a csapatok vezetését, ha erre alkalom nyílik. Agglegényekből és hajdánokból kitűnő szakvezetők lennének.

Programhiány: Tény. Komoly roverprogramunk nincs. Marad a regősmunka. Torontóban és Montrealban láttam a regősmunka hiányának következményeit. Torontóban virágozik a Kodály Együttes/hál' Istennek érte/. Táncosaiknak jórésze cserkész vagy az volt. Ezek többsége még ma is velünk volna, ha regősprogram állt volna rendelkezésükre.
Ugyanez a helyzet Montrealban: A katolikus egyháznál működő táncsoport főként cserkészektől áll s egy segédtsízt a vezetőkük.
1980-ban az oronoi táborban tartott tisztgyűlésen felmerült probléma megoldására néhányan indítványozták a cserkész táncsoportok, illetve regőscsoportok szervezését. Nem kaptunk támogatást. Nyilván a szakértelem és idő hiánya okozta a lelkesedés hiányát. Márpedig ez volna az utolsó lehetőségünk a tizenévesek jórészeinek megtartására. Vagy van valakinek valami jobb ötlete?

Bánásmód: Lehotay Judit cserkészlelektanát mindenki mohón szívta magába. Bodnár Gábor vezetőtípusain mindenki vidult vagy szomorkodott. A tiszti-tábor tagjai lelkesen ittak a tudás forrásából. Nöde gyorsan lekopik néhányunkról a vékony máz.
Vándorlásaim során láttam olyan vezetőket, akik csak durva, goromba hangon tudnak fegyelmet tartani. Mosolyogni nem látja őket senki. Pedig a gyerekekkel csak az gorombáskodhat néha -ha szükség van rá-, aki szereti őket. Hancurozik, mulat, mókázik velük, s néha, Uram bocsássa, még sajátmagán is tud nevetni velük.
Solymár Jánosra emlékszem néha, aki bizony nyakonvágta, vagy fenéken-billentette a renitens csibészkirályt, de egy óra mulva három haramia-jelölttel birkózott a porban egyszerre. Szerette őket s azok is szerették őt.

Az alanti néhány gondolat, ötlet nem jelenti a teljes megoldást, de vitaindítóknak megfelelnek. Van jobb ötleted? Ne szőgyeld magad, írj választ. Örömmel látánk a jobb megoldásokat. Rajta hát!

- ① A tizenéves korban elmaradó fiatalokat nem szabad elengednünk nyomtalanul. Nyilvántartásból ne töröljük őket. Ünnepeikre, kirándulásokra, táborainkra hívjuk meg őket.
- ② Kérjük meg őket munkára, közreműködésre.
- ③ Minden évben, lehetőleg szeptember vége felé rendezzünk részükre összejövetelt, tábortűzet. Lehetőleg hétköznap este. Így esetleges párjuk nem tiltakozik az "elrontott" hétvége miatt. Előre kérjük meg a résztvevőket régi cserkészalbumok, filmek, diák bemutatására, magyarországi vagy európai utibeszámolókra.
- ④ Adjunk lehetőséget fiatalabbkori élményeik színhelyének felkeresésére. Pl. fillmorei látogatás, valami munkával és tábortűzzel egybekötve. Ezt is hagyjuk nyárvégére, koraőszre, mikor a lakodalmak időszakának vége van.
A pünkösdi akadályverseny vagy a VK tábor utolsó szombatja is alkalmasnak látszik.

A középiskolai vagy egyetemi vizsgák ideje teljesen alkalmatlan ilyen rendezvényekre.

- ⑤ A kiscserkész - cserkész - rover sor végére iktassuk be az öregcserkész fogalmát összejöveteleink s megbeszéléseink témakörébe. A fiatalok ismerjék az öregcserkész mozgalom lényegét s munkatervét.

Az öregcserkész könyv megjelenéséig hívjuk fel figyelmüket az öregcserkész füzetre.

- ⑥ Tudatosítsuk már a kiscserkészekben is a Magyar Cserkész Szövetség az egész világra kiterjedő testvéri kapcsolatait s azt az évek során fejlesszük tovább.

- ⑦ Regős program fontosságáról már szóltam. Tánc, ballada, vers, népdal, népmese lekötö a fiatalok nagyrészeinek figyelmét és érdeklődését. Még a kétballábos, botfűlű nyakig láb kamaszt is foglalkoztatni tudjuk, mert ha másnak nem, hangerősítő kezelőnek, vagy kuliszatológatónak ő is alkalmas.

Minden program végrehajtásához vezető kell. Ez a probléma is megoldás felé közeledik. 1980-ban, az oronói jubileumi táboron, öregcserkész vezető és szervező tábort tartottunk. 1981 tavaszán megjelent az Öregcserkész Füzet. Az 1981-re tervezett ÖCSVK tábor a postasztrájk s más problémák miatt nem valósulhatott meg, de a tisztitábor anyagában már volt Öcs. tárgy. 1982 első felében megjelenik az Öregcserkész Könyv, s reméljük, hogy az év augusztusában az ÖCSVK is megvalósul Bodnár Gábor vezetésével, a tisztitábor tagozataként. Előzetes jelentkezéseket már - feltételesen - elfogadjuk...

Magyaródy Szabolcs

1956 recalled with heroics

The Spectator, Monday, October 26, 1981 19

By HUGH FRASER
Spectator Staff

WAS not only an occasion for the remembrance of heroic deeds.

It was an occasion for heroic deeds.

Marta Hidy, the superb Hungarian-born violin virtuoso, was the pillar around which the concert commemorating the 25th anniversary of the Hungarian revolution was built.

On Friday she broke her leg in a car crash.

Yesterday evening she was wheeled onto the stage of Mohawk Theatre, her leg in a cast. It was announced that she couldn't stand to conduct Ensemble Sir Ernest MacMillan, she would do it sitting down.

There was even a bar stool in place for her to rest on.

Couldn't stand — rubbish!

Away went the bar stool, up went the baton, thump went the cast on the stage floor and off went Ensemble Sir Ernest MacMillan on a rather unsteady and risky journey through Bartok's Divertimento for String Orchestra.

Many a musical reef and shallow lay in wait for the Ensemble and most left their mark.

The tempo Hidy chose for the opening of the second movement was just perfect. So often this is done a shade more ponderously, letting serenity

descend into grey depression.

In the last movement concertmaster Sascha Weinstangel's violin danced its way through the folk-like melodies in fine style.

That was not all.

After mezzo Gabriella Kardos sang a selection of Bartok and Kodaly songs, Hidy was wheeled back on stage, struggled to her feet and proceeded to play Bartok-Zathureczky: For Children beautifully, shaping the music with simple charm and a truly astonishing dynamic variety and range.

Accompanying Hidy was Valerie Tryon who was a perfect accompanist

and whose Hungarian Rhapsody No. 15 by Liszt was the undoubted highlight of the concert.

Her performance was breathtaking in its dazzling virtuosity and its seeming ease. Making musically significant passages that from others seem mere pianistic fireworks.

Then from tot to teen the scouts, guides, brownies and cubs of the Hungarian churches were joined by the audience in singing Beethoven's Ode to Joy in the fervent wish that in remembering Hungary's heroic struggle against oppression, we can make the future for our young more hopeful, free and peaceful.

1956. OKTÓBER 23-AS NAGYBIZOTTSÁG - HAMILTON

HAMILTONI MAGYAR TESTVÉREINK!

Ebben az évben emlékezünk dicsőséges szabadságharcunk negyedszázados évfordulójáról.

Október 25-én du. 4 órakor a Mohawk College színháztermében megemlékezést, és azt követően hangversenyt rendezünk.

E rendezvénnyel kifelé - a kanadaiak felé - fordulunk. Velük akarjuk megismertetni 56 történetét és óriási jelentőségét. Erre igen nagy szükség van, hiszen a mai 25-40 éves újságíróknak - például fogalma sincs szabadságharcunkról, s mindinkább a Prágai Tavaszt emlegeti, mert az számára még elérhető időtávolságot jelent. Még a mi fiatalágunknak is csak ködös elképzelései vannak a magyarság e hősi erőfeszítéséről.

Mi és munkatársaink mindent elkövetünk, hogy e rendezvény magas színvonalú művészi élményt nyújtson, s ugyanakkor maradandó benyomást keltsen kanadai vendégeinkben az 56-os eseményekről.

A többi az Ön feladata. Tisztelettel kérjük:

HOZZA EL CSALÁDJÁT!

HOZZA EL BARÁTAIT ÉS ISMERŐSEIT!

HOZZA EL KANADAI ISMERŐSEIT, MUNKATÁRSAIT!

A magyarság első ízben lép angol nyelvű nívós programmal Hamilton kanadai nyilvánossága elé. Esetleges kudarckunk minden egyes hamiltoni magyar kudarcra volna. A siker minden egyes hamiltoni magyar sikere lesz. A sikert pedig csak 1061 személy jelenléte biztosítja!

Műsor október 25-én a Mohawk College-ban, D.U.4. ÓRAKOR

1. O Canada
2. Bevezető: Nagytiszt. Dr. Baksa Csaba
3. John Munro miniszter: A Magyar szabadságharcról
4. Vers
5. Dokumentumfilm: Hungary Vs The Soviet Union
6. Magyar himnusz
- Szünet
7. Valerie Tryon - Liszt: Rákóczi-induló
8. Kardos Gabriella - Népdalok
9. Hidy Márta - Bartók: Gyermekeknek
10. Sir Ernest Macmillan zenekar - Bartók: Divertimento
11. Beethoven: Ode to Joy (részlet a IX. szimfóniából) - Enekliek a cserkészek

Műsorvezető: Fülöp Gabriella - Zenei vezető: Hidy Márta - Zongorakíséret: Douglas Scott

Belépőjegy 3 dollár; kapható az egyházaknál, egyesületeknél, cserkészeknél és a Koncz-ügynökségnél.

Műsor után fogadást tartunk a szereplők és a vendégek tiszteletére a Szt. István-hallban. Hideg büfét és bort szolgálunk fel. Jegy ára 6 dollár; jegy csak elővételben kapható a cserkészeknél.

Program október 23-ra	ha képviselőtök beszédre vagy koszorúzásra készül, szándékukról néhány nappal előbb értesítsék a cserkészpárocskókat.
Október 23-án, pénteken este 7 órakor bensőséges megemlékezést tartunk a Woodland-temetőben, az 1956-os emlékműnél, cserkészpataink rendezésében.	Hangerősítő berendezésről, mécsesekről és a kocsival nem rendelkezők ki- és visszazállításáról a cserkészek gondoskodnak.
Kérjük a magyar egyházakat és egyesületeket, hogy	
Magyar művészeti kiállítás	Tibor, Kálf Lajos és néhány hamiltoni barátunk kölcsönzi. Ugyanott 56-os történelmi kiállítás lesz. Déli 12,20-kor pedig filmet vetítünk a következő napokon: október 24, 26, 27, 28, 30, 31, november 2 és 3.
Október 24-től november 3-ig magyar festményeket, rajzokat stb. állítunk ki a Hamiltoni Központi Könyvtár előterében és 215-ös számú termében. A műveket Nyílasi	A könyvtár címe: 55 York Blvd. (A piac fölött.)
Magyar Hét	gyar Hétnek nyilvánítja a City Hall egyik termében.
Október 22-én du. 4 órakor William Powell, Hamilton polgármestere az október 23-ától 30-ig terjedő napokat Ma-	Kérjük ráéró honfitársainkat, hogy részvételi szándékukat jelentsék be egyházaknál, egyesületeknél.

GONDOLATOK A KÖNYVTÁRBAN.

A város központjában dolgozom. A nagy, modern irodaház egy bevásárló központra épült. Mellette áruház, piac s a piac fölött a központi városi könyvtár. Furcsa hely ez a Hamilton. Szellemi és testi táplálék egy fedél alatt kapható. Ezt csinálja utánunk valaki.

Délben, szendvicsemet bekapván, válogathatok a szórakozási lehetőségek között. A szemben lévő épület szintén unicum, a városi képtár cum távfűtő berendezés. Ez sem kutya. Ezt még tán New York is megirigylti nálunk.

A képtárban, gyönyörűségek halmaza. Többünk gyanuja szerint, egy vasfeldolgozó üzem tréfáshajlamu munkása, vashulladékot hegesztett össze s vidám hangulatu gépszürkére festette. A képtár kurátora meglátta, s a műélvezettől sikongva fizette ki az adófizetők zsebéből kiemelt néhány ezrest e remekműért. A "művész" nevében még ma is hasátfogva hempereg a fűben.

Szemgyönyörködtető képekben sincs hiány. Egy Carel Appel nevű "hires holland festőművész", Hamilton képtárának ajándékozta néhány tucat képét. Persze feltételt is szabott: A képek egy részét állandóan kifüggesztve kell tartani. A baj az, hogy Appel gyermekkorában csak piros, sárga, kék és zöld színesceruzákat adtak az ovodások kezébe. Azóta önkigyelme sem rajzolni, sem színeket keverni nem tanult meg.

Vásárolni pénz nélkül, nem nagy élvezet. Piacra nem kell mennem. Marad a könyvtár. Szép épület. Modernben szép. A Bauhaus beton és üveg ivadéka. Hába, faragott kövekre ma már nincs pénz. A betonkockára telik, ezt kell szeretni. Az építész mindent elkövetett a kocka sivárságának enyhítésére. Tagolt térkiképzés. Szabálytalan elhelyezésű függő lépcsők. Lenyezetről lógó növények, színes csövek, vezetékek s türhető világítás. Gyekezetből jeles, végeredmény elégséges. Különbben is, bolond volnék panaszkodni. Még felemelnék az adómat.

Után a nyájas olvasót gyanutlanságba ringattam, térjünk a tárgyra:

A hamiltoni városi könyvtárban alig találtam angolnyelvű, Magyarország-ról szóló, vagy éppen magyartárgyú ismeretterjesztő könyvet, de szép irodalmi fordítást is csak ötöt. Pedig Hamiltonban kb. tízezer magyar, bevándorló és másodgenerációs lakik.

Így vedjük sorba a fellelhető műveket:

Hungary Gnóthus Pál London	Hungary Today Minisztertanács Budapest	The Case of Hungary Globe & Mail Toronto
The Hung. Revolution Elvin J. Lasky London	Revolutionary Hungary Szilassy Sándor Tampa, Fla.	The Ethnic H. of Trans. Haraszti Endre Hamilton, Ont.
Area Handbook of H. merican University Washington, D.C.	Hungary - 1974 Pannonia Press Budapest	Information Hungary Erdei Ferenc Budapest

Erre vonatkozólag, az alábbi - vázlatos - indítványt teszem:

- Feladat:** Minisztériumi, parlamenti, köz, egyetemi központi és szak, s szerkesztőségi könyvtárak ellátása idegennyelvű magyar érdekeknek megfelelő szak és felvilágosító könyvekkel. Minimálisan három példány könyvenként és könyvtáranként.
Hiányzó könyvek pótlása, új könyvek folyamatos adományozása.
- Szervezés:** Öregcserkészek, könyvtárosok, tanárok, egyetemi hallgatók hálózata, az Öregcserkészek szervezésében.
- Tőke:** Egyetlen megoldás a magyar egyházak, egyesületek, szak és hivatásbéli szervezetek, néhány százalékos, évenkénti hozzájárulása. Egy könyvtárra eső alapterhűzés: 100 könyv - kemény kötésben - kb. \$1000 dollárba kerülne. Három évre elosztva, 3-400 dollár évente, könyvtáranként.

Ehhez azonban szükséges az említett szervezetek vezetőinek, tanácstagjainak, a magyar nemzet örök érdekeivel való megismerkedésére s annak tudatosítására: Lásd "Magyar érdek, magyar ügy." az Öregcserkész Füzet 6. oldalán.

Megoldható e ennek a nagy tőkének előteremtése? Jóindulat s megértés esetében, könnyedén. Nézzük a hamiltoni esetet:

Hamilton három magyar egyháznak s egy klubjának ingatlan és kp. vagyona kb. \$5,000,000-ra tehető. Költségvetésük eléri az évi 175,000 dollárt.

Nem tudom, ideszámíthatom e a St. Elisabeth Nursing Home-ot. Ugyanis teljes üzeme az emberbaráti tevékenységre állítódott. Anyagi viszonyaira jellemző, hogy Pakisztánban építenek egy többmillió\$ épületet, rendház, klinika, iskola rendeltetéssel.

Az elsőnek említett négy magyar szervezet vezetőit, kitűnő, derék embereknek tartom. A helyi magyar ügyeket többnyire szívvel-lélekkel támogatják, vagy irányítják. Beszélgetéseink során azonban nem tapasztaltam érdeklődést nemzeti problémáink iránt.

Amikor négy-öt évvel ezelőtt - hatvanhét óta először - elmentem, az ugynevezett Kulturbizottság ülésére s felszólalásomban kértem, hogy gondoskodjanak a helyi könyvtárak ellátásáról. A gyűlés megszavazta -nem nagy lelkesedéssel - néhány könyv eljuttatását. Ez meg is történt, de ezen könyvek közül alig néhány van ma a könyvtár polcán és listáján. Azóta ez az ügy, legalábbis tudtommal, nem szerepelt többé a gyűlés napirendjén.

Lényeg az, hogy a Hamiltoni szervezetek ritkán, rendszertelenül adományoznak ugyan néhány száz dollárt, vagy néhány könyvet a magyar felvilágosító munkára, de tudatos tervük, programjuk erre vonatkozóan nincs.

Mi az oka ennek a látszólagos nemtörődőségeknek? Talán a háboru utáni

otthoni, nemzetietlen nevelés hatása? A problémák felismerésének hiánya? Hitüket veszítették volna a magyarság jövőjében? Nem ismerik ellenségeink szüntelen akna munkáját?

Tudom, az út hosszú. Lehet, hogy unokáink életében sem lesz látható eredmény, de ha most nem cselekszünk - folyamatosan és kitartóan -, akkor soha sem számíthatunk népünk sorsának jobbrafordulásával. Őszintén remélem, ez a kis tanulmány a feladatok felismeréséhez vezet s nem háboruskodáshoz. Tettekhez és nem sértődöttséghez. Végülis eredményekhez.

Hogy mindenki megértse miről van szó, itt hozom egy csehszlovák propagandafüzet néhány sorát. Olvassuk el figyelmesen, s tegyük fel magunknak a kérdést: És mi mit tettünk eddig, vándorlásunk huszonöt, harminchét, vagy ötven évében?

Masaryk, Father of Czechoslovakia

DEPUTIES FROM BOHEMIA AND MORAVIA sat in the parliament in Vienna; a few represented Slovakia in the parliament in Budapest. But Austria-Hungary, of which these three provinces were part, was still ruled by the two nationalities that gave that empire its name, and the Slavs had no real power. By the time of the outbreak of World War I there existed a powerful movement among the Czechs and Slovaks, demanding the establishment of their own state. They had found a strong leader for their cause, the man who may well be called the George Washington of Czechoslovakia: Thomas Garrigue Masaryk.

While pursuing his studies, Masaryk met an American girl, Charlotte Garrigue, married her and adopted her maiden name as his own middle name. The gesture was symbolic, for Masaryk throughout his long life never ceased to be an admirer of American democracy.

As professor at the University of Prague, instructor in the *Sokol* athletic society and a member of parliament in Vienna, Masaryk continuously insisted on the Czechs' right to be masters of their fate.

Through his many books on philosophy, politics and sociology, and as a fearless opponent and critic of the Hapsburg system of government, he came to be well known throughout Europe and in the United States. When World War I broke out in 1914 he left Bohemia and lived first in Switzerland and later in England, devoting all of his energy to the cause of Czech and Slovak independence.

With his pupil and follower, Eduard Beneš, Masaryk founded journals in Paris and London, to get the *idea* of Czechoslovakia accepted by the Allies.

On his return from Russia, Masaryk went to the United States to enlist the sympathy of President Wilson's government for the support of an independent Czechoslovakia. The United States, in a declaration made by the Secretary of State, supported the cause of Czechoslovakia, and recognized the Czechoslovak National Council, which had been formed by Masaryk and Beneš, as the government of the future state.